

MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE SKRBI

1. Na temelju točke III. Odluke o objavljivanju konvencija Međunarodne organizacije rada kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji («Narodne novine - Međunarodni ugovori» broj 6/95), Ministarstvo rada i socijalne skrbi Republike Hrvatske objavljuje tekst Konvencije o jednakosti plaća.

2. Tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Convention No. 100

CONVENTION CONCERNING EQUAL REMUNERATION FOR MEN AND WOMEN WORKERS FOR WORK OF EQUAL VALUE

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-fourth Session on 6 June 1951, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the principle of equal remuneration for men and women workers for work of equal value, which is the seventh item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-ninth day of June of the year one thousand nine hundred and fifty-one, the following Convention, which may be cited as the Equal Remuneration Convention, 1951:

Article 1

For the purpose of this Convention:

(a) the term »*remuneration*« includes the ordinary, basic or minimum wage or salary and any additional emoluments whatsoever payable directly or indirectly, whether in cash, or in kind, by the employer to the worker and arising out of the worker's employment;

(b) the term »*equal remuneration for men and women workers for work of equal value*« refers to rates of remuneration established without discrimination based on sex.

Article 2

1. Each Member shall, by means appropriate to the methods in operation for determining rates of remuneration, promote and, in so far as is consistent with such methods, ensure the application to all workers of the principle of equal remuneration for men and women workers for work of equal value.

2. This principle may be applied by means of:

(a) national laws or regulations;

(b) legally established or recognised machinery for wage determination;

(c) collective agreements between employers and workers; or

(d) a combination of these various means.

Article 3

1. Where such action will assist in giving effect to the provisions of this Convention measures shall be taken to promote objective appraisal of jobs on the basis of the work to be performed.
2. The methods to be followed in this appraisal may be decided upon by the authorities responsible for the determination of rates of remuneration, or, where such rates are determined by collective agreements, by the parties thereto.
3. Differential rates between workers which correspond, without regard to sex, to differences, as determined by such objective appraisal, in the work to be performed shall not be considered as being contrary to the principle of equal remuneration for men and women workers for work of equal value.

Article 4

Each Member shall co-operate as appropriate with the employers' and workers' organisations concerned for the purpose of giving effect to the provisions of this Convention.

Article 5

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 6

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 7

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraph 2 of article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate:

- a) the territories in respect of which the Member concerned undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;
- b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;
- c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable; d) the territories in respect of which it reserves its decision pending further consideration of the position.

2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.
3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservation made in its original declaration in virtue of subparagraph (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.
4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 9, communicate to the Director-General a declaration modifying in any

other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 8

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraph 4 or 5 of article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications, it shall give details of the said modifications.
2. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.
3. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 9, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.
2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12

At such times as may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

- a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Konvencija 100

KONVENCIJA O JEDNAKOSTI PLAĆA RADNIKA I RADNICA ZA RAD JEDNAKE VRIJEDNOSTI

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom trideset i četvrtom zasjedanju 6. lipnja 1951., i

odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi s načelima jednakosti plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti, a što je sedma točka dnevnog reda zasjedanja, i

odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije;

usvaja dvadeset devetog lipnja tisuću devetsto pedeset i prve godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o jednakosti plaća iz 1951.:

Članak 1.

U svrhu ove Konvencije:

(a) izraz »plaća« obuhvaća redovitu, osnovnu ili najnižu nadnicu ili plaću i sva dodatna davanja bilo koje vrste koja poslodavac isplaćuje radniku izravno ili neizravno, u novcu ili naravi, i koja proizlaze iz radnikovog zaposlenja;

(b) izraz »jednaka plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti« se odnosi na visinu plaće utvrđenu bez diskriminacije na temelju spola.

Članak 2.

1. Svaka članica mora, na način primjeren metodama koje se primjenjuju za utvrđivanje visine plaće, u opsegu u kojem je to u skladu s takvim metodama, osigurati primjenu načela jednakosti plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti na sve radnike.

2. Ovo se načelo može primjenjivati:

(a) kroz nacionalne zakone ili druge propise;

(b) kroz zakonski utvrđene i priznate mehanizme za određivanje plaća;

(c) kroz kolektivne ugovore između poslodavaca i radnika; ili

(d) kombinacijom ovih različitih načina.

Članak 3.

1. Ako bi se time olakšala primjena odredaba ove Konvencije, poduzet će se mjere za poticanje objektivne procjene poslova na temelju rada koji se obavlja.

2. Metode koje će se primjenjivati pilikom tih procjena mogu utvrditi vlasti nadležne za određivanje visine plaće, ili, kada je visina plaće utvrđena kolektivnim ugovorima, stranke kolektivnih ugovora.

3. Različite visine plaća radnika koje odgovaraju, bez obzira na spol, razlikama, koje su utvrđene tim objektivnim procjenama, u radu koji se obavlja, ne smatraju se suprotnima načelu jednakosti plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti.

Članak 4.

U svrhu provođenja odredaba ove Konvencije svaka članica će na odgovarajući način surađivati sa zainteresiranim udrugama poslodavaca i radnika.

Članak 5.

Formalne ratifikacije ove Konvencije priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 6.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 7.

1. U izjavama dostavljenim glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada u skladu sa stavkom 2., članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada moraju se navesti:

(a) teritoriji u odnosu na koje se dotična članica obvezuje da će se odredbe Konvencije primjenjivati bez izmjene;

(b) teritoriji u odnosu na koje se ona obvezuje da će se odredbe ove Konvencije primjenjivati s izmjenama, kao i pojedinosti o tim izmjenama;

(c) teritoriji u odnosu na koje je ova Konvencija neprimjenjiva, te u tim slučajevima razloge zbog kojih je neprimjenjiva;

(d) teritoriji u odnosu na koje ona zadržava pravo donošenja konačne odluke dok ne razmotri svoje stajalište.

2. Obveze predviđene stavkom 1., podstavcima (a) i (b) ovoga članka smatraju se sastavnim dijelom ratifikacije i imaju snagu ratifikacije.

3. Svaka članica može uvijek, naknadnom izjavom, odustati u cijelosti ili djelomično od svake rezerve koju je stavila u izvornoj izjavi u skladu sa stavkom 1., podstavcima (b), (c) i (d) ovoga članka.

4. Svaka članica može, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s odredbama članka 9., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenja u bilo kojem pogledu bilo koju prijašnju izjavu i u kojoj navodi sadašnje stajalište u odnosu na određene teritorije.

Članak 8.

1. U izjavama dostavljenim glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada u skladu sa stavcima 4. ili 5. članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada mora se naznačiti hoće li se odredbe ove Konvencije na dotični teritorij primjenjivati bez izmjene ili s izmjenama, i kad se u izjavi navodi da će se Konvencija primjenjivati s izmjenama, moraju se priopćiti pojedinosti o narečenim izmjenama.

2. Zainteresirana članica, članice ili međunarodno tijelo mogu se u svako doba naknadnom izjavom, u cijelosti ili djelomično, odreći prava na svaku izmjenu navedenu u bilo kojoj prijašnjoj izjavi.

3. Zainteresirana članica, članice ili međunarodno tijelo mogu, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s odredbama članka 9., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenjaju u svakom drugom pogledu uvjete bilo koje prijašnje izjave i u kojoj se navodi sadašnje stajalište u odnosu na primjenu ove Konvencije.

Članak 9.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon proteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz počinje djelovati godinu dana nakon datuma kada je registriran.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon proteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne otkáže konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit će obvezana za još jedno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po proteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima utvrđenim ovim člankom.

Članak 10.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada notificira svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija i otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.

2. Notificirajući članicama Organizacije registraciju druge priopćene mu ratifikacije, glavni ravnatelj će upozoriti članice Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 11.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada priopćuje glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 12.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene cjelovite ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 13.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično tada, ukoliko se novom konvencijom ne odredi drukčije:

(a) ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice ipso iure znači otkazivanje ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 9., ako i kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu;

(b) od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale revidirajuću konvenciju.

Članak 14.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.

Klasa: 910-01/99-01/177

Urbroj: 524-02/3-00-47

Zagreb, 8. veljače 2000.

Ministar
rada i socijalne skrbi
Davor Vidović, v. r.